



DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedynczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną 85 groszy, poleconą 1 zł. 15 groszy, Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m, szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu”, należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03, tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ: **Przepisy ogólne:** 147. Obwieszczenie z 8/IV 1926 r. o wysokości ceny, do jakiej mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państw. jako wadja i kaucje.
Organizacja władz: 148. Okólnik z 12/IV 1926 r. w sprawie uzupełnienia art. 48 instrukcji biurowej dla Izb Skarbowych.
Podatki bezpośrednie: 149. Rozp. Rady Min. z 31/III 1926 r. o podatku wojskowym.
Monopol Tytoniowy: 149. Obwieszczenie z 17/III 1926 r. w sprawie cen wykupu krajowego tytoniu ze zbioru w r. 1926 r.
Przepisy celne: 151. Rozp. Min. Skarbu, Przem. i Handlu oraz Roln. i Dóbr Państw. z 8/IV 1926 r. o zmianie rozp. z 28/VII 1925 r. w sprawie cel wywozowych.
Sprawy walutowe: 152. Rozp. Min. Skarbu z 13/IV 1926 r. w sprawie wypuszczenia X serii biletów skarbowych.
Przepisy rachunkowo-kasowe: 153. Okólnik z 10/IV 1926 r. w sprawie zmiany § 36 instrukcji dla kas skarbowych.
Przepisy o państwowej służbie cywilnej: 154. Rozp. Rady Min. z 3/III 1926 r. w sprawie zmiany rozp. z 30/XII 1925 r. o wykonaniu ust. 3 art. 116 ustawy o państw. służbie cyw.

Przepisy ogólne.

147.

OBWIESZCZENIE

Ministerstwa Skarbu

z dnia 8 kwietnia 1926 r.

o wysokości ceny, do jakiej mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe, jako wadja przy przetargach oraz kaucje na zabezpieczenie wszelakiego rodzaju umów, oraz zaliczek wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akeyzowych, celnych i transportowych.

Termin płatn. kuponu	Nazwa papieru	Wartość nominalna	Wartość depozyt. w złotych
A. Papiery państwowe.			
1/IV i 1/X	8% państwowa pożyczka konwers. (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 55, poz. 543).	zł. 100	100
1/IV i 1/X	6% pożycz. dolarowa z r. 1919 — 1920.	dol. 100	500
1/II i 1/VIII	10% pożycz. kolej. Serja I. (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 5, poz. 40), oraz rozporządzenie Ministra Skarbu (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 83, poz. 798).	zł. 100 w złocie	110
2/I i 1/VII	5% państw. pożycz. konwers. (Dz. U. R. P. z 1924 roku Nr. 27, poz. 274), (Dz. U. R. P. z 1925 r.		

Termin płatn. kuponu	Nazwa papieru	Wartość nominalna	Wartość depozyt. w złotych
	Nr. 21, poz. 152), oraz (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 90, poz. 629).	zł. 100	40
1/II i 1/VIII	5% obligacje, Serji II, premj. poz. dol. (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 129, poz. 919).	dol. 5	30
B. Listy zastawne i obligacje państwowe instytucyj kredytowych.			
30/VI i 31/XII	8% listy zast. Banku Gosp. Kraj. (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 46, poz. 478).	zł. 100	
2/I i 2/VI	8% listy zast. Państw. Banku Roln., względnie zobowiązania na te listy.	w złotych zł. 100	90 90
C. Listy zastawne instytucyj kredytowych prywatnych gwarantowanych przez Skarb Państwa.			
1/IV i 1/X	7% listy zastawne Tow. Kred. Przem. Polsk. (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 112, poz. 737).	Ł. 1	20
D. Akcje Banku Polskiego.			
		zł. 100	50

Papiery wartościowe, przyjmowane jako wadja i kaucje, winny być zaopatrzone w bieżący kupon.

Obwieszczenie z dnia 28 grudnia 1925 r.

(„Monitor Polski“ z dnia 5 stycznia 1926 r. Nr. 3, poz. 8) w tejże sprawie traci moc obowiązującą. Przepisy niniejsze obowiązują z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) J. Zdziechowski.

Organizacja władz.

148.

OKÓLNIAK L. 788/Org. Adm.

w sprawie uzupełnienia art. 48 Instrukcji biurowej dla Izb Skarbowych.

Do wszystkich Izb Skarbowych.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dn. 19.XI. 1925 r. L. 1949/Org. Adm. ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 36 z r. 1925 poz. 692 dotyczący przechowywania w archiwum ważniejszych oraz niszczenia mniej ważnych aktów w myśl art. 48 Instrukcji biurowej dla Izb Skarbowych z dnia 12 lutego 1920 (Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 10, poz. 147) uzupełnia się w rozdziale V dodatkowymi objaśnieniami mianowicie przez dodanie następujących słów:

W punkcie 1:

„jako to księgi buchalteryjne główne i szczegółowe Wydziału, księgi przedsiębiorstw akcyjowych, księgi inwentarza skarbowego, księgi

i kontrole wydanych koncesji, decyzje co do zwrotów i umorzeń podatków pośrednich i rejestr spraw karnych“.

W punkcie 2:

„sprawozdania z biegu spraw karnych, akta dotyczące wydanych nagród za przyczynienie się do wykrycia przekroczeń skarbowych, akta spraw walutowych, akta dotyczące konfiskat szlachetnych kruszców na rzecz Skarbu Narodowego, oraz korespondencja dotycząca kosztów utrzymania w areszcie osób wskutek orzeczeń administracyjno-skarbowych“.

W punkcie 3:

„księgi przedsiębiorstw produkcyjnych, akta weryfikacyjne zlikwidowanych przedsiębiorstw, wykazy i sprawozdania różnego rodzaju Wydziału IV, tudzież Urzędów sk. akcyj i monopoli państwowych, dowody kasowe, akta dotyczące depozytów, odpisy umów z przedsiębiorstwami, akta o likwidacji prywatnych fabryk tytoniowych, fabryk wódek i fabryk zapalek, dzienniki, oraz akta inwentaryzacji aparatów kontrolno-mierniczych“.

W punkcie 5:

„dotyczące podziału Izby na Urzędy sk. akcyz i monop. państw., oraz nadzorcze inspektorów kontroli skarbowej“.

W punkcie 6:

„na wyrób i sprzedaż artykułów podlegających opłatom akcyzowo-monopolowym“.

W punkcie 7:

„i różnego rodzaju depozytów“.

Równocześnie wyjaśnia się, że do kategorii aktów podlegających zniszczeniu po upływie lat 5 należy zaliczyć wszystkie akty dotyczące pozwoleń na urządzenie loterii fantowych, jednodziennych bufetów, nabywania artykułów akcyzowo-monopolowych na warunkach ulgowych, odpisów (kopji) z ksiąg przedsiębiorstw akcyzowych oraz przyjęcia i skazania spirytusu. wreszcie dzienników służbowych, organów lu-strujących i organów kontroli skarbowej.

Warszawa, dnia 12 kwietnia 1926 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Czechowicz.*

Podsekretarz Stanu.

Podatki bezpośrednie.

149.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 marca 1926 r.

o podatku wojskowym.

Na zasadzie art. 80 ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 609) zarządza się co następuje:

§ 1. Podatek wojskowy opłacają:

a) przeniesieni do rezerwy w myśl art. 56 ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 609);

b) uznani przy poborze za zdolnych do służby wojskowej tylko w pospolitem ruszeniu z bronią lub bez broni (art. 45 c. i d. ustawy z dnia 23 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 609);

c) uznani przy poborze za zupełnie niezdolnych do służby wojskowej (art. 35 e. ustawy z dnia 23 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 609).

§ 2. Z pośród wymienionych w § 1 od podatku wojskowego wolni są:

1) uznani przy poborze za zdolnych do służby i przeniesieni do rezerwy w myśl art. 56 ustawy oraz uznani za zdolnych do służby w pospolitem ruszeniu—tylko odnośnie do roku względnie lat, w którym względnie w których odbywali ćwi-

czenia wojskowe lub służbę wojskową w myśl art. 73 ustęp ostatni ustawy, względnie § 509 rozporządzenia wykonawczego (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 37, poz. 252);

2) uznani przy poborze za zupełnie niezdolnych do służby wojskowej i niezdolni zarazem ani do pracy fizycznej, ani umysłowej, o ile nie osiągają dochodu podlegającego państwowemu podatkowi dochodowemu;

3) utrzymywani kosztem samorządu gminnego lub dobroczynności publicznej.

§ 3. Podatek wojskowy pobiera się:

a) w formie podatku zasadniczego,

b) w postaci dodatku do państwowego podatku dochodowego.

§ 4. Podatek wojskowy w formie określonej w § 3 lit. a. opłacają corocznie:

1) przeniesieni do rezerwy w myśl art. 56 ustawy z dnia 23 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 609) — w wysokości 10 zł.;

2) uznani za zdolnych do służby w pospolitem ruszeniu z bronią [art. 35 c) ustawy z dnia 23 maja 1924 r. — Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 609] — w wysokości 20 zł.;

3) uznani za zdolnych do służby w pospolitem ruszeniu bez broni [art. 35 d) ustawy z dnia 23 maja 1924 r.—Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 609] — w wysokości 15 zł.;

4) uznani za zupełnie niezdolnych do służby wojskowej [art. 35 e) ustawy z dnia 23 maja 1924 r. — Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 609] — w wysokości 10 zł.

§ 5. Podatkowi wojskowemu w postaci określonej w § 3 lit. b. podlegają tylko te osoby, wymienione w § 1, które są obowiązane do opłacania państwowego podatku dochodowego.

§ 6. Podatek wojskowy w postaci dodatku do państwowego podatku dochodowego od dochodu ze wszystkich źródeł z wyjątkiem uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, określa się według stawki przypadającej od tego rodzaju dochodu na odnośny rok podatkowy i wynosi:

1) dla osób przeniesionych do rezerwy (§ 4 punkt 1 niniejszego rozporządzenia) — 10% tej stawki;

2) dla osób zaliczonych do służby w pospolitem ruszeniu z bronią (§ 4 p. 2 niniejszego rozporządzenia) — 20% tej stawki;

3) dla osób zaliczonych do służby w pospolitem ruszeniu bez broni (§ 4 p. 3 niniejszego rozporządzenia) — 15% tej stawki;

4) dla osób zupełnie niezdolnych do służby wojskowej (§ 4 p. 4 niniejszego rozporządzenia) — 10% tej stawki.

§ 7. Osoby, od których państwowy podatek dochodowy pobiera się w drodze potrącenia z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, opłacają podatek wojskowy w postaci dodatku do państwowego podatku dochodowego według skali następującej:

Przy rocznym dochodzie z wynagrodzeń:

			całorocznego wynagrodzenia
ponad	2.500 zł. do	3.000 zł.	— 0,2%
"	3.000 " "	5.000 "	— 0,3%
"	5.000 " "	8.000 "	— 0,4%
"	8.000 " "	12.000 "	— 0,6%
"	12.000 " "	20.000 "	— 0,8%
"	20.000 " "	30.000 "	— 1%
"	30.000 " "	50.000 "	— 1,4%
"	50.000 " "	70.000 "	— 1,5%
"	70.000 " "	100.000 "	— 1,7%
"	100.000 "		— 2%

§ 8. Za podstawę wymiaru dla wspomnianych osób przyjmuje się wysokość uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, otrzymanych w roku poprzedzającym rok podatkowy — zarówno w pieniądzach, jak i w naturze.

Wartość dochodu z tego rodzaju w naturze oblicza się według cen z dnia 1 stycznia tego roku, z którego dochód służy za podstawę wymiaru.

§ 9. Dla osób wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, które stawiły się do poboru we właściwym terminie, obowiązek opłacania podatku wojskowego rozpoczyna się z reguły:

1) odnośnie wymienionych w § 1 lit. a) — od 1 stycznia roku bezpośrednio następującego po przeniesieniu do rezerwy w myśl art. 56 ustawy z dnia 23 maja 1924 r.;

2) odnośnie wymienionych w § 1 lit. b) i c) od 1 stycznia roku bezpośrednio następującego po wydaniu orzeczenia przez komisję poborową.

Dla osób, które uchyliły się od obowiązku stawienia się do poboru we właściwym terminie, obowiązek opłacania podatku wojskowego rozpoczyna się od dnia 1 stycznia roku bezpośrednio następującego po roku, w którym dana osoba ukończyła lat 21.

§ 10. Dla osób, o których mowa w § 9, obowiązek podatkowy gaśnie:

1) z powodu śmierci, powołania lub dobrowolnego wstąpienia do służby w wojsku stałym

w czasie mobilizacji względnie dobrowolnego wstąpienia do służby w wojsku stałym w czasie pokoju na okres ustawą przewidziany;

2) dla osób wymienionych w § 9 p. 1 z końcem tego roku kalendarzowego, w którym ukończą 40 lat życia;

3) dla osób wymienionych w § 9 p. 2 z końcem tego roku kalendarzowego, w którym ukończą 50 lat życia.

§ 11. Obowiązek opłacania podatku wojskowego dotyczy poborowych, obowiązanych do stawienia się do poboru począwszy od roku 1925.

§ 12. Ustalanie osób podlegających podatki wojskowemu należy do właściwych władz administracyjnych.

Wymiar i pobór podatku wojskowego uskuteczniają właściwe władze skarbowe w terminach, przewidzianych w działach I i III ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu ogłoszonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 411).

§ 13. Instrukcje, dotyczące przeprowadzenia wymiaru i poboru podatku wojskowego, wyda w drodze rozporządzenia Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów

(—) *Al. Skrzyński.*

Minister Skarbu:

(—) *J. Zdziechowski.*

Minister Spraw Wojskowych:

(—) *Żeligowski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

w z. (—) *Wł. Raczkiewicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 15 kwietnia 1926 r. Nr. 33, poz. 202).

Monopol tytoniowy.

150

O B W I E S Z C Z E N I E

w sprawie cen wykupu krajowego tytoniu ze zbioru w roku 1926.

Na podstawie ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (D. U. R. P. Nr. 47 poz. 409) ustanawia się następującą taryfę wykupu dla krajowego tytoniu ze zbioru r. 1926:

I K A T E G O R J A.

Tytonie kwitnące czerwono i różowo.

Klasa	W Y M O G I	Cena za 1 kg.	
		Zł.	gr.
Doborowe	Liście środkowe zdrowe, dojrzałe, wielkie, nieuszkodzone, jednolicie zabarwione, przedniej jakości, wygładzone	1	80
I	Liście środkowe zdrowe, dojrzałe, nieuszkodzone, średniej wielkości, dość jednolicie zabarwione, wygładzone	1	55
II	Liście środkowe zdrowe, dojrzałe, nieco uszkodzone, wygładzone; liście wierzchołkowe i dolne zdrowe dojrzałe, nieuszkodzone, jednolicie zabarwione wygładzone	1	30
III	Liście środkowe zdrowe, znacznie uszkodzone, wygładzone; liście wierzchołkowe i dolne zdrowe, nieco uszkodzone, wygładzone	1	05
IV	Liście środkowe dojrzałe i zdrowe, wiązane ale niewygładzone; wszystkie liście wiązane i wygładzone, które nie mogą być zaliczone do klasy III, ale do fabrykacji są przydatne	—	80
V	Liście niewiązane i części liści zdrowe: a) bez żadnych obcych domieszek b) nieco zanieczyszczone obcymi domieszkami, nie wpływającymi ujemnie na przydatność liścia do fabrykacji.	—	30
		—	15

II K A T E G O R J A.

1. Tytoń pomorski (uprawiany w powiecie grudziądzkim Województwa Pomorskiego).

2. Bakun krzemieniecki (uprawiany w Województwie Wołyńskim).

Klasa	W Y M O G I	Cena za 1 kg.	
		Zł.	gr.
I	Liście zdrowe, dojrzałe, nieuszkodzone, jednolicie zabarwione	1	10
II	Liście zdrowe, dojrzałe, uszkodzone	—	80
III	Liście niewiązane i części liści zdrowe: a) bez żadnych obcych domieszek. b) nieco zanieczyszczone obcymi domieszkami, nie wpływającymi ujemnie na przydatność liścia do fabrykacji	—	20
		—	10

III KATEGORJA.

Machorka.

Klasa	W Y M O G I	Cena za 1 kg.	
		Zł.	gr.
I	Liście zdrowe, dojrzałe, wiązane	—	80
II	Liście zdrowe, niewiązane i liście wiązane gorszej jakości	—	55
III	Części liści zdrowe: a) bez żadnych obcych domieszek	—	15
	b) nieco zanieczyszczone obcymi domieszkami, nie wpływającymi ujemnie na przydatność liścia do fabrykacji	—	7
	Łodygi zdrowe, wysuszone, wiązane	—	10

1 kg. zdrowego, czystego nasienia, wybranego przez organa Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego 6 zł. 25 gr.

Liście tytoniowe winny być należycie wysuszone, związane w wiązki i niefermentowane.

Łodygi roślin tytoniowych I i II kategorii nie będzie się wykupywać. Liście tytoniowe z łodygami przyjmowane będą po cenie niższej, ustanowionej w najniższych klasach taryfowych przy odpowiednim obniżeniu wagi.

Liście i części liści zupełnie niezdatne do fabrykacji (nieodjrzałe, zupełnie zmarznięte, spleśniałe, zgniłe, zepsute) tudzież pędy boczne roślin tytoniowych, dalej liście pomieszane z ziemią, piaskiem, popiołem, nawozem i t. p. będą odbierane jako materiał niezdatny do użytku bez wynagrodzenia.

Dojrzałe liście odrostowe odbierane będą, o ile będą posiadały własności i wielkość liści pierwotnych, o jedną klasę niżej, jak odpowiadające im liście pierwotne.

Mieszane wiązki liści, t. j. takie, które zawierają liście tytoniu czerwonokwitnącego, jak i żółtokwitnącego, będą odbierane po cenach ustanowionych dla tytoniu kategorii III-ej.

Liście niezupełnie wysuszone będą zaliczone do bezpośrednio niższej klasy od tej klasy, do którejby kwalifikowały się w zupełnie suchym stanie. To samo odnosi się do liści zwilżonych, te jednak będą zaliczone najwyżej przy tytoniu kategorii I-ej do klasy II-ej, przy tytoniach kategorii II-ej i III-ej do klasy II-ej, a ponadto przy tych liściach obniżona będzie waga dostawionego tytoniu stosownie do zawartości wilgoci.

Ceny, oznaczone w powyższej taryfie, rozumieją się loco monopolowa stacja odbiorcza, ewentualnie kolejowa stacja załadowania, wyznaczona przez urząd wykupu tytoniu jako stacja odbiorcza.

Za dowóz tytoniu do stacji odbiorczej wypłać będzie Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wynagrodzenie w wysokości 10 gr. od

każdych 100 kg. tytoniu za każdy pełny kilometr. Wynagrodzenie to przyznane będzie tylko za każde pełne 10 kg.; poniżej 10 kg. wynagrodzenie to nie będzie wypłacane. Ułamki groszy przy tem wynagrodzeniu nie będą wypłacane.

Koncesjonowanemu plantatorowi, który wypełni wszystkie obowiązki plantatora, a odstawi Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego powyżej 100 kg. liści tytoniowych, wypłacona będzie nagroda przy dostawie do 1000 kg. w wysokości 10%, przy dostawieniu nad 1000 kg. w wysokości 15% kwoty, przypadającej mu tytułem ceny wykupu za odstawione liście:

a) przy tytoniach kategorii I-ej, jeżeli przeciętna cena wszystkich sprzedanych przez tego plantatora liści tej kategorii wynosić będzie najmniej 1.30 zł. za 1 kg.

b) przy tytoniach kategorii II-ej, jeżeli przeciętna cena wszystkich sprzedanych przez plantatora liści tej kategorii wynosić będzie najmniej 80 gr. za 1 kg.

c) przy tytoniach kategorii III-ej, jeżeli przeciętna cena wszystkich sprzedanych przez tego plantatora liści tej kategorii wynosić będzie najmniej 55 gr. za 1 kg.

Plantatorom tytoniu niekoncesjonowanym, którym władze skarbowe poleciły w myśl art. 24 ustawy o monopolu tytoniowym ukończenie uprawy tytoniu i dostawę zebranych liści Skarbowi Państwa, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego płacić będzie za liście przez nich odstawione ceny o 40% niższe od cen w powyższej taryfie ustanowionych.

Warszawa, dnia 17 marca 1926 r.

Minister Skarbu:

(—) J. Zdziechowski.

Przepisy celne.

151.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH

z dnia 8 kwietnia 1926 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 28 lipca 1925 r. w sprawie cel wywozowych.

Na zasadzie art. 7 ust. a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80 poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Cło wywozowe, ustanowione w § 1 rozporządzenia z dnia 28 lipca 1925 r. w sprawie cel wywozowych (Dz. U. R. P. Nr. 76 poz. 536) na niżej wymienione towary, zmienia się jak następuje:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cło od 100 kg
		zl. gr
227 f.	Skórki zajęcze i królicze niewyprawione	200 —
229	Odpadki z kory drzewa korkowego	uchylone
235	Żelaziwo i stal; stare, lanie i kute; fragment, łom, szmele, wióry również prasowane i proszek, z wyjątkiem odpadków blachy białej	5 —

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 7 dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:

(—) *J. Zdziechowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Osiecki.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) *Kiernik.*

(Dz. U. R. P. z dnia 15 kwietnia 1926 r. Nr. 33, poz. 205).

Sprawy walutowe.

152.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 13 kwietnia 1926 r.

w sprawie wypuszczenia X serji biletów skarbowych.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 507), w brzmieniu

art. 3 ustawy z dnia 28 listopada 1925 r. o upoważnieniu Rządu do zaciągnięcia pożyczek państwowych, oraz o biletach skarbowych, bilonie i pomocy dla instytucyj kredytowych (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 859) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 15 kwietnia 1926 r. wypuszcza się serję X biletów skarbowych w odcinkach po 10.000, 1000 i 10 złotych, z terminem płatności w dniu 15 lipca 1926 r. na ogólną sumę 25.000.000 złotych.

§ 2. Serja X biletów skarbowych jest oprocentowaną w stosunku 8 od sta rocznie.

Odsetki są płatne zgóry, przez potrącenie od wartości imiennej biletów.

§ 3. Sprzedaż serji X biletów skarbowych odbywać się będzie w oddziałach Banku Gospodarstwa Krajowego, oraz innych instytucjach państwowych i prywatnych, upoważnionych do tego przez Ministra Skarbu.

§ 4. Serja X biletów skarbowych będzie wykupywana od dnia 15 lipca 1926 r. do dnia 15 stycznia 1927 r. przez Centralną Kasę Państwową, oddziały Banku Gospodarstwa Krajowego, oraz inne instytucje upoważnione przez Ministra Skarbu, poczynając zaś od dnia 16 stycznia 1927 roku do dnia 15 lipca 1936 r., jedynie przez Centralną Kasę Państwową.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *J. Zdziechowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 15 kwietnia 1926 r. Nr. 33, poz. 206).

Przepisy rachunkowo-kasowe.

153.

OKÓLNIK L. DK. 202/W. A. K.

w sprawie zmiany § 36 Instrukcji dla Kas Skarbowych.

Do wszystkich Władz Centralnych i Izb Skarbowych, oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Celem ułatwienia władzom i urzędom państwowym przechowywania w kasach skarbowych papierów wartościowych, opiewających na walutę obcą przyjętych tytułem wadłów i kaucyj na zabezpieczenie dotrzymania umów, a kasom skarbowym umożliwienia utrzymywania należytej kontroli nad temi papierami, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli zmienia postanowienie § 36 Instrukcji dla kas skarbowych z dn. 24 listopada 1921 r. („Monitor Polski“ Nr. 285 i Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 45 z 1921 r.) w tym kierunku, że zasadniczo, papiery wartościowe w walucie obcej, składane na kaucje i wadja mają Kasy skarbowe zarachowywać do sum depozytowych i przechowywać w otwartych kopertach. Papiery wartościowe,

składane **na wadja mogą** kasy skarbowe zarachowywać wyjątkowo w razie odmiennej dyspozycji władzy względnie urzędu również **do depozytu rzeczowego.**

Jakie papiery wartościowe tudzież walory mogą być przyjmowane na kaucje i wadja, oraz w jakich wypadkach można od tych zasad odstąpić, określają osobne rozporządzenia.

Warszawa, dnia 10 kwietnia 1926 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *R. Czauderna.*

Dyrektor Departamentu Kasowego.

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

154.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 marca 1926 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 3, poz. 16).

(Wykonanie ust. 3 art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej).

Na zasadzie ustępu 3 art. 116 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej

(Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) w brzmieniu, ustanowionem w art. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 129, poz. 920) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin składania egzaminów, przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 630), ustalony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. z, poz. 16) przedłuża się do dnia 30 czerwca 1926 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(- -) *Al. Skrzyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 15 kwietnia 1926 r. Nr. 33, poz. 201).